3. сенаторъ.

О, закоренѣлий злодѣецо!

4. сенаторъ.

Вибий! за распространение лжливи слухове за цезарьтъ, за клѣветата противъ Сеяна, почетенъ съ милость отъ господарьтъ, и за опитването да възбунтувашъ Галлия, сенатътъ та признава за виновенъ противъ законътъ за оскърбление неговото величество и осжда та на смъртно наказание; но цезарьтъ, по неизрѣченното свое милосердие, смѣкчава ти наказанието, като повѣлява да ти са замѣни смъртьта съ заточение на далечниятъ островъ Алюргосъ.

Вибий.

Цезарю! Не отвръщай отъ мене твоите високи очи, ако и да съмъ въ окови. Азъ бѣхъ единъ отъ обвинителите на Либона Друза. Въ това сѫщо врѣме, когато другите получиха награда, мене осждиха да си оплаквамъ дните въ Галлия: това бѣше награда за службата ми на тебе! Сега, само по предателството на сина ми, който е потъпкалъ сичките човѣчески чувства, мене ма признаватъ за виновенъ, безъ никакви явни доказателетва. (Пада на колѣни.) Цезарю! великий отецъ на римскиятъ народъ! Азъ подавамъ жалба противъ сенатътъ! Мене ма осждиха несправедливо.

Тиверий.

Азъ твърде много уважавамъ избранните отци и не ща да приемамъ жалби противъ сенатътъ отъ бездѣлници, недоволни отъ нашето милосердие. Сенатътъ не осжда невиновните. Махнете го отъ тука!